

Republika Srbija
Tužilaštvo za ratne zločine

VIŠI SUD U BEOGRADU ODELJENJE ZA RATNE ZLOČINE

31. maj 2011.

Na osnovu čl. 46. st.2. tač.3., 265. st.1. i 266. Zakonika o krivičnom postupku, a u vezi sa odredbama iz čl.3. i 4. st.2. Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine, podižem

OPTUŽNICU

Protiv:

RANKA MOMIĆA, zvanog „Boske“, „Bosanac“ i „Rakun“, rođen 13.06.1967. godine u Doboju, Republika Bosna i Hercegovina, Srbin, drž. Republike Bosne i Hercegovine, po zanimanju mašinbravar, oženjen, otac dvoje dece, vojsku služio, ne zna da li se vodi u vojnoj evidenciji, nalazi se u pritvoru po rešenju istražnog sudije Višeg suda u Beogradu Odeljenja za ratne zločine KiPo2-83/10 od 14.04.2010. godine, a koji mu se računa od 19.04.2011. godine kada je lišen slobode,

Š T O J E :

u vremenu od 23.marta 1999.godine do 20.juna 1999.godine, u gradu Peći i u selima na području opštine Peć, Autonomne pokrajine Kosova i Metohije, za vreme oružanog sukoba između Savezne Republike Jugoslavije - Vojske Jugoslavije i policijskih snaga Republike Srbije, sa jedne strane i Koalicije NATO snaga i pripadnika naoružane vojne organizacije «Oslobodilačka vojska Kosova» («OVK»ili «UČK»), sa druge strane, kao pripadnik voda 177. Vojno teritorijalnog odreda Peć, zv. „Šakali“, kojim je komandovao pokojni Minić Nebojša, stavljajući se na stranu srpske oružane strane u sukobu, u cilju koji se sastojao u proterivanju albanskog stanovništva sa ovog područja i uspostavljanju potpune kontrole nad celom teritorijom Kosova i Metohije i stvaranju etnički čistog područja, suprotno odredbi iz člana 3. stav 1. tačka 1.a. i d., člana 33. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih

lica za vreme rata, od 12.08.1949. godine, člana 51, 75, 76, i 77 Dopunskog protokola o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba, uz Ženevske konvencije od 12. avgusta 1949. godine o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I), ratifikovana od strane Narodne skupštine FNRJ 1950. godine;

prema licima koja neposredno nisu učestvovala u neprijateljstvima, civilnom stanovništvu albanske nacionalnosti, nije postupao u svakoj prilici čovečno i bez ikakve diskriminacije zasnovane na nacionalnom poreklu i ubeđenju, već je vršio oružani napad na civilno stanovništvo, vršeći pojedinačna i grupna ubistva, primenjivao mere zastrašivanja i terora uništavajući paljenjem kuće, prateće objekte i motorna vozila, prisvajao imovinu civila u velikim razmerama oduzimajući od njih novac, nakit, dragocenosti, motorna vozila, što sve nije opravdano vojnim potrebama, silom i pretnjom proterivao preživelo civilno stanovništvo iz sela sa ciljem da se ono preseli u Republiku Albaniju,

pa je tako:

na dan 14. maja 1999. godine, u jutarnjim satima, u selu Ćuška, sprovodeći naredbu, pok. Minić Nebojše, u zajednici sa pripadnicima svoje jedinice „Šakali“- optuženima: Popović Srećkom, Sokić Abdulahom, Kastratović Slavišom, Bogičević Bobanom, Obradović Zoranom, Nikolić Milojkom, osumnjičenima V.P, M.S, D.S, prema kojima je krivični postupak razdvojen, te sa optuženima: Korićanin Veljkom i Cvetković Zvonimirom, pripadnicima Teritorijalne odbrane (TO) i okr. Korićanin Vidojem, pripadnikom aktivnog sastava policije, i ostalim za sada NN pripadnicima „Šakala“, TO i policije, svi naoružani automatskim puškama, zajedno i istovremeno, razvili se u strelce i raspoređeni u četiri grupe,

kao vođa jedne grupe, delujući zajedno i istovremeno sa pripadnicima svoje jedinice, želeći delo kao svoje, postupajući svesno i voljno, izvršio oružani napad na stanovnike sela Ćuška, na način da je

a.) Predvođeni svoju grupu, zajedno sa grupom-delom jedinice kojom je komandovao opt. Nikolić Milojko, izvršio oružani napad na civilno stanovništvo u delu sela Ćuška, gde se nalazi kuća H.G, pretnjom oružjem, isterivao ukućane iz njihovih porodičnih kuća, te pretnjom da će ubiti članove dve porodice G, naterao sve ukućane u tom delu sela da uđu u dvorište H, gde je od okupljenih otimao vrednije stvari i oduzimao gotov novac, zlatan nakit, satove i druge dragocenosti, potom, neprekidno pucajući, rafalnom paljbom, primorao stanovništvo iz ovog dela sela da napusti svoje kuće, nakon čega je kuće u tom delu sela zapalio podmetanjem požara, pa su u ovom napadu lišeni života Haki Gaši i Selim Gaši,

b.) U centru sela gde su bili prisilno okupljeni civili, njih oko 300, jedan deo u dvorište A.G, a drugi deo u dvorište H.G. i S.G, vršio trijaž okupljenog stanovništva,

tako da je žene, decu i starce razdvojio od vojnosposobnih muškaraca, koje je okupio na trgu kod groblja i od kojih je oduzimao gotov novac, satove i dragocenosti, dok su ostali pripadnici jedinice kojoj je pripadao opkolili i držali na nišanu sve okupljene civile, od žena oduzimali novac i zlatan nakit, pa su decu, žene i starce pretnjom da će ih ubiti primorali da u traktorima sa prikolicama formiraju kolonu i napuste selo i krenu put Albanije,

v.) Zajedno sa opt. Popović Srećkom postupajući po Minićevom naređenju, zatražio od muškaraca koji su izdvojeni da predaju lična dokumenta, novac, zlatan nakit i sve dragocenosti koje poseduju, što su ovi i učinili i te predmete odložili na tlo ispred sebe,

- te primorao L.J.E, da sve dragocenosti i novac u ukupnom iznosu od oko 20.000 nemačkih maraka pokupi sa zemlje, spakuje u dve torbe veličine đačkog ranca i preda im,

- pretnjom da će ih ubiti, naterao vlasnike motornih vozila koji su bili među okupljenim meštanima, da ista dovezu i predaju, što su ovi i učinili,

g.) vršio grupna ubistva na trgu zadržanog vojnosposobnog muškog dela stanovništva sela-civila, zajedno sa opt. Nikolić Milojkom i osm. V.P., oružjem prinudio grupu od 12 civila da uđu u kuću A.G, i to: G.E, G.J, G.R, G.H, K.I, K.S, K.D, L.J.U, L.J.O, D.I, A.G. i G.I, gde ih je lišio života pucanjem iz automatskog oružja, rafalno ispaljujući projektele u njih, pri čemu je I.G zadobio prostrelne rane na levoj nozi, uspeo da pobjegne kroz prozor kuće, a kako bi zločin prikrio posmrtno ostatke streljanih skupio na gomilu, prekrio suđerima i ćebetom i zapalio, izazivajući požar u kojem su posmrtni ostaci izgoreli zajedno sa kućom,

d.) pa je u ovom oružanom napadu na civilno stanovništvo sela Ćuška lišeno života 44 civila, dok je podmetanjem požara uništeno 40 porodičnih kuća i 40 pomoćnih objekata, 3 kamiona, 5 putničkih motornih vozila i 3 traktora, oduzet novac i dragocenosti, motorna vozila i dva kamiona u neutvrđenoj vrednosti, dok je iz sela proterano više od 400 civila

- čime je kao saizvršilac izvršio krivično delo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. stav 1, u vezi čl. 22 KZJ.

Stoga,

P R E D L A Ž E M

Da se pred Odeljenjem za ratne zločine Višeg suda u Beogradu, zakaže i održi glavni javni pretres, na koji pozvati:

1. Tužioca za ratne zločine iz Beograda,
2. Okrivljenog Momić Ranka, kojeg privesti iz okružnog zatvora u Beogradu,
3. Ostajem pri predlozima koje sam izneo u optužnici broj KTRZ 4/10 od 10.09.2010. godine, a koja je primljena u Viši sud 16.09.2010. godine,
4. Da se prema okrivljenom Momić Ranku produži pritvor određen Rešenjem istražnog sudije Veća za ratne zločine Višeg suda u Beogradu, na osnovu člana 142 tačka 1, 2., i 5. ZKP .
5. Da se na osnovu člana 33. ZKP ovaj predmet pripoji predmetu Veća suda za ratne zločine K. Po2 48/2010, radi jedinstvenog vođenja postupka.

TUŽILAC ZA RATNE ZLOČINE
Vladimir Vukčević